# Temps Ordinari - Setè diumenge

Per Administrador el  dg., 19/02/2012 - 09:00

Is 43,18-19,21-22.24c-25
2 Co 1,18-22
Mc 2,1-12

Això és pecat, Mossèn?Abans, fa uns anys, -força anys ja!- a la catequesi, al confessionari, o a la direccióespiritual es preguntava sovint al capellà, com expert, que podia donar la resposta correcta i encertada al dubte del fidel cristià: digui'm, Mossèn, això és pecat? Els seminaristes estudiants de moral teníem un reguitzell de tota mena de pecats per anar practicant els bons consells a l'hora de seure al confessionari. Avui dia la pregunta de si tal fet és o no és pecat ni la fa el pietós cristià i, si la fa, potser el bon mossèn no sabrà què contestar..."Fill, els teus pecats et queden perdonats.."Diu Jesús. Perquè malgrat el pecat no està de moda, o és un concepte que mirem  d'embolcallar en mil disfresses, o escapulim la objectivitat per reduir-ho tot al parer de cada consciència, el pecat existeix i conviu amb nosaltres, dins nostre, en el mateix cor de tot ésser humà, de tota convivència humana. El pecat com fet objectiu, més  enllà del dictamen de possible culpabilitat o malícia del pecador. El que no és pecat... El que, potser sí, és pecat...La moral clàssica dels confessors de fa 50 anys i els seus llistats de pecats, la seva sentència classificatòria,  les condemnes i pors ens han fet allunyar d'una realitat i pensar que això del pecat, del confessar-se, és aigua passada i superada. Malgrat tot el pecat existeix i hi ha coses que són pecat i d'altres que no ho són.*NO ÉS PECAT...*-La timidesa o altres limitacions de temperament.-Sentir dubtes en la fe, l'esperança...-Sentir desig de ser centre de tot i de tots.-Sentir temptacions d'orgull, d'enveja,de comparar-me als altres.-Sentir el desig de no jugar net a casa o a la feina-Sentir temptacions de buscar el plaer fàcil.-Sentir temptació d'èxit fàcil, de diner com sigui-Fins i tot les petites patinades de pensament, obra i omissió.*QUÈ ÉS, DONCS, PECAT-PECAT?*-No fer confiança radicalment a Déu com a Pare.-Arribar a seure a la cuneta de la vida en lloc de caminar.-Pensar que ni Déu no pot canviar el meu cor ni el món.-Pensar com si l'última paraula l'ha de tenir la insolidaritat, el joc brut.-Fer pròpies les actituds que, de fet, manipulen els altres: diners, poder, sexe-Deixar-me anar pel què diran, si no faig com tothom-Trobar NORMAL el que només és habitual-Fer norma ètica el que és norma sociològica.-Dir que sóc estudiant "però no exerceixo".-Dir que som pares per engendrar o parir, però no per educar. -Dir que l'home/la dona, son un regal de Déu, i manipular-lo i fer-ne l'objecte eròtic o de dependència.-Als 18 anys, sino abans, voler "la clau i el duro"..però no la responsabilitat cívica, política, social o filial-Dir que els nens tenen tot el dret a jugar, i negar-me a tota mena de servei.-Dir que els avis i ancians han lluitat per nosaltres.. i arraconar-los,-Passar de problemes, creure'ns que ja fem prou, o no podem fer-hi res.-Fer de la TV l'altar i l'oracle de la llar.-Dir que tinc tant per estudiar que no puc mai baixar la brossa al carrer, parar la taula... -Valorar la gent pel que tenen més que pel que són.- Negar-me a ser JO MATEIX a fons; a créixer i compartir, a treballar-me segons Déu, a refiar-me de Déu en aquesta tasca.- Dir que Déu és Pare i seguir tenint-li por, o passar d'Ell.- Afirmar l'Encarnació i, per tant l'Església, i "anar per lliure".- Afirmar l'amor i no estimar, i no deixar que t'estimin!*No era pecat SENTIR,Però sí ho és el CONSENTIR.*

ETIQUETES
PECAT